

תת"ע 422/09/17 - מדינת ישראל נגד יוחנן מלול

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 422-09-17 מדינת ישראל נ' יוחנן מלול
לפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אקסול ואח'

המאשימה

נגד

יוחנן מלול

הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

1. ביום 6.2.17 נרשם לנאשם דוח שעניינו שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית תוך תנועת הרכב. על פי הנסיבות המפורטות בדוח (ת/1) הבחין עורך הדוח (להלן: "השוטר") "במהלך סיור שגרתי" בנאשם בדרך השלום מול בית מס' 30 כשהוא אוחז בידו טלפון נייד "בגובה הבטן" ומדבר ומשחק בטלפון. לטענת השוטר הוא נסע במקביל לרכב הנאשם וסימן לו לעצור. הנאשם עצר את רכבו בפנייה לרחוב עליית הנוער. על פי האמור בדוח, כאשר נעצר הנאשם היה הטלפון מתחת לרגלו.

2. גרסת הנאשם הייתה (ועודנה) כי לא שיחק בטלפון וכי דיבר בטלפון באמצעות דיבורית על מצב "רמקול".

דין והכרעה

3. הנאשם כפר בביצוע העבירה ועל כן התקיים דיון הוכחות במסגרתו העידו השוטר והנאשם. השוטר ציין בחקירה נגדית כי צפה לראשונה בנאשם מחזיק בטלפון "במהלך סיור שגרתי" וציין כי "ייתכן שבדיוק סיימתי לרשום דוח לנהג כי שם אני עוצר נהגים אחרי שתפסתי על אי מתן זכות קדימה להולך רגל" (ע' 3 ש' 5-6). הנאשם טען - והשוטר לא שלל אפשרות זו - כי באותה עת היה הנאשם בנתיב אמצעי מבין 3 נתיבי נסיעה כאשר התנועה הייתה סואנת (ע' 3 ש' 13-9 וכן ש' 20). עורך הדוח נשאל כיצד עלה בידו להבחין נוכח מצב התנועה בנאשם אוחז בטלפון "בגובה

הבטן" וכן "מדבר ומשחק". ועל כך השיב עורך הדוח "ראיתי אותך פעם ראשונה וגם נסעתי במקביל אליך" (ע' 3 ש' 13). כאשר נשאל עורך הדוח כיצד עלה בידו להבחין בנאשם בעת שהתנועה סואנת השיב "לא רשמתי התייחסות לכלי הרכב שחצו" (ע' 3 ש' 23). אני סבור כי במצב דברים זה, כאשר אין בדוח או בעדות השוטר כל התייחסות למרחק בינו לרכב הנאשם ולמצב התנועה שאפשר - או שמא לא אפשר - לעורך הדוח להבחין בכך שהנאשם מחזיק טלפון ולא כל שכן "מדבר ומשחק" בטלפון קשה לקבל את גרסת התביעה ביחס לביצוע העבירה על ידי הנאשם באותו זמן ובאותו מקום (מול דרך השלום 30).

4. בעדותו הקפיד השוטר לציין כי נסע במקביל לנאשם והבחין בביצוע העבירה. **דא עקא, לעניין קריטי זה- לפיו הנאשם המשיך לעשות שימוש בטלפון גם תוך כדי תנועת הרכב עד עצירתו ברחוב עליית הנוער - אין כל זכר בדוח (!!).** אכן, מוכרים וידועים מצבים בהם זכרוננו של עד "מרוענן" על ידי עיון במסמכים אותם ערך אלא שכאן שונה המצב. השוטר נזכר בעדותו בדברים שכלל לא תועדו בדוח ובשעה שממועד רישום הדוח ועד למסירת העדות חלפו כעשרה חודשים. השוטר לא הסביר כיצד עלה בידו באורח פלא להיזכר בפרט כה חשוב שנשמט מן הדוח רק במסגרת עדותו בבית המשפט. בהיעדר הסבר סביר לאופן בו הצליח השוטר לזכור פרט מידע קריטי להגנת הנאשם רק במהלך עדותו מבלי שפרט זה צוין בדוח אני סבור שהמשקל שיש לתת לפרט זה הוא אפסי. יתר על כן, השוטר מציין בדוח רק כי לאחר שהבחין בנאשם אוזח בטלפון מתחת לבטן מול דרך השלום 30 "נסעתי במקביל אליו, סימנתי לו לעצור, נעצר בפנייה לרחוב עליית הנוער". הנאשם העיד - ועדותו מקובלת עלי בנקודה זו - כי הדרך עד לרחוב עליית הנוער כוללת 2 נתיבי נסיעה כאשר הנתיב הימני מבין השניים עמוס בכלי רכב חונים. גרסה זו לא נסתרה בחקירה נגדית ולאורה לא ברור כיצד עלה בידי עורך הדוח לרכב "במקביל" לרכב הנאשם כאשר הנתיב הימני תפוס על ידי כלי רכב חונים ואילו בנתיב השמאלי נוסע הנאשם.

די בספקות האמורים כדי לזכות את הנאשם מביצוע העבירה המיוחסת לו וזאת מחמת הספק.

הנאשם זכאי.

ניתנה היום, י"ג טבת תשע"ח, 31 דצמבר 2017, במעמד הצדדים